

Sygn. akt IV KK 654/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **J. J.**

skazanego z art. 209§1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2020r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 listopada 2018r. w sprawie sygn. akt II K (...)

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.**

UZASADNIENIE

J. J. stanął pod zarzutem popełnienia czynu zakwalifikowanego z art. 209§1a k.k.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 23 listopada 2018r. w sprawie sygn. akt II K (...) uznał oskarżonego za winnego zarzuconego mu czynu i wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił warunkowo na

okres próby wynoszący 2 lata. Orzeczenie zawiera też rozstrzygnięcie o zobowiązaniu do wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego.

Wyrok uprawomocnił się nie będąc skarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego wyroku, na niekorzyść skazanego, wniosł Prokurator Generalny.

W kasacji zarzucono:

– rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, mianowicie art. 343§7 k.p.k. w zw. z art. 335§2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wniosku prokuratora i wydaniu na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2018r. wyroku skazującego J. J. za czyn z art. 209§1a k.k. i orzeczenie na podstawie art. 69§1 k.k. uzgodnionej z oskarżonym kary 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, podczas gdy w dacie popełnienia czynu, jak i w czasie orzekania w tej sprawie, sprawca był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 grudnia 2016r., sygn. akt II K (...), na karę pozbawienia wolności.

Podnosząc wymieniony zarzut skarżący wniosk o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. (zmienionym przez art.1 pkt 93 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz.1694).

Sąd Rejonowy w W. dopuścił się, niezależnie od konsekwencji procesowych, przede wszystkim rażącego naruszenia przepisu art. 69§1 k.k.

Nie może wszak budzić wątpliwości, w świetle przytoczonego przepisu, że sąd orzekając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, może tak postąpić wyłącznie w stosunku do sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Tymczasem J. J. wyrokiem z dnia 30 grudnia 2016r. w sprawie II K (...) został skazany przez Sąd Rejonowy w W. na karę roku pozbawienia wolności z

zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lata (wyrok uprawomocnił się 28 listopada 2017r. – k. 7 akt SN). Ponieważ zaś czyn przypisany w niniejszej sprawie popełnił w dniu 24 września 2018r., stwierdzić należy, że w tym czasie był już skazany na karę pozbawienia wolności, której wykonywanie – okres próby – nie zakończyło się przed dniem wyrokowania.

Opisane naruszenie prawa miało charakter rażący i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego w sprawie wyroku.

Sąd Najwyższy dostrzega i to, że uchybienie zaistniałe w niniejszej sprawie ma swoje źródło w wadliwym wniosku prokuratora, ale jednocześnie stwierdzić trzeba, że Sąd dysponował kartą karną, która wykazywała skazanie z 30 grudnia 2016r. (k. 27 akt II K [...]/18).

Z winy zatem zarówno prokuratury, jak i Sądu, doszło w tej sprawie do wydania wyroku opartego na błędnym zastosowaniu prawa materialnego i rozpoznania sprawy na posiedzeniu, ku czemu, wobec złożenia wadliwego wniosku w trybie art. 335§2 k.p.k. (w zakresie wymierzenia uzgodnionej z oskarżonym kary, która w realiach tej sprawy nie mogła być orzeczona), w ogóle nie było podstaw.

Co więcej, trudno przyjąć też, że w niniejszej sprawie okoliczności popełnienia przestępstwa nie budziły wątpliwości w rozumieniu art. 335§1 k.p.k., skoro Sąd rozpoznający sprawę z jednej strony nie dysponował wiedzą, że sprawca był już przed popełnieniem zarzuconego czynu karany za inne przestępstwo przeciwko rodzinie, a z drugiej, że dopuścił się tego wcześniejszego przestępstwa w warunkach art. 31§2 k.k., co mogło mieć znaczenie i w niniejszej sprawie.

Zważywszy na powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżony wyrok, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd winien rozstrzygnąć ją mając na uwadze treść art. 69§1 k.k., ale przede wszystkim to, że wniosek prokuratora złożony w niniejszej sprawie zawiera wadę, która nie pozwala na jego uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

